

Goedemorgen Vrienden.

Wij kunnen vandaag wel eens gaan praten zo over wat eigenaardige overeenkomsten van de oude historie, de oude inwijdingen en ook weer de mogelijkheden van deze tijd. Ik weet wel, dat we daarover ook op andere bijeenkomsten en avonden veel spreken, maar er zijn altijd bepaalde elementen, die niet volledig of niet juist genoeg worden uitgedrukt.

Wanneer wij n.l. gaan zien naar het ontstaan van alle inwijdingsgedachten, alle leer, dan ontdekken we, dat de mens voortdurend gevangen zit tussen de angst voor het demonische en zijn behoefte dus aan bescherming, aan de goden. Daarbij is wel één van de meest typische verschijnselen, dat zelfs reeds in de oude dagen de mensen meer geneigd waren om te offeren aan een demon dan aan een god. Je zou kunnen zeggen: de mens heeft altijd het gevreesde willen overhalen om niet zo gevaarlijk te zijn.

Die situatie herhaalt zich natuurlijk in het heden, want we kennen vandaag de dag ook de grote zorg, die men overal heeft voor noodzakelijke hervormingen, de angst voor een verandering van toestand, enz. Het is juist deze parallel, het, ik zou haast willen zeggen: aanbidden van de angst, en de mogelijkheden die men gevonden heeft om daaraan te ontkomen, die ik wil gaan beschouwen.

Een 6000 jaar geleden ongeveer, dus 4000 jaar v.Chr., ontstond een inwijdingsgedachte, die gebaseerd was, zoals de meeste daarvan, op een cosmische evenwichtigheid. Bij deze inwijdingsgedachte beweegt de mens zich niet, zoals elders, tussen b.v. de polen van materie en ziel of geest, maar tussen de polen van angst en aanvaarding.

Dat is een heel typische leer, vooral omdat ze in haar banier schrijft eigenlijk: het aanvaarden als meesterschap. De meeste mensen zullen daar niet graag mee accoord gaan. Ze zeggen zo: "Als wij iets moeten aanvaarden, dan lopen we hier of daar vast, dan gaat dat hele leven maar over ons heen. Nee, we moeten ons verzetten." Of dat verzet mogelijk is, is altijd een vraag. Die leer, waarover ik u spreek, stelt dus in het leven de zaak ongeveer als volgt: Er is in zekere zin een voorbestemming. Ja, denk niet dat ik hier op het ogenblik ga vertellen, dat er dus een pre-destinatie-leer is, dat u zich daar niet mee vergist vóór alles, want ik weet precies hoe uw gedachten anders gaan. Er is geen pre-destinatie dus, maar alles is in zekere mate voorbestemd.

Het vergelijkende beeld is als volgt: De schepper zelf, onzichtbaar en de sterren manipulerend, heeft hun banen uitgetekend voor ongetelde jaren. Hij heeft precies bepaald hoe de planeten zullen dansen rond de aarde, hoe de zon zal komen en gaan. Hij heeft zelfs bepaald waar in het cosmische uurwerk iets zal haperen.

Door de grote of macro-cosmische lijn te bepalen, krachtens zijn wetten heeft de schepper al het micro-cosmische, dat uiteindelijk een echo is van de macro-cosmos, mede bepaald. Zo ligt voor iedereen en alles in macro-cosmos, dus in de grootste afmetingen, zowel als in micro-cosmos, de kleinste afmetingen, alles volledig vast. Micro- en macro-cosmos worden dan in deze leerstelling beschouwd als het vrouwelijke-neemt u me niet kwalijk, dames, maar werkelijk u wordt vergeleken met micro-cosmos, en de macro-cosmos al het manlijke. De micro- en macro-cosmos huwen. Uit het huwelijk tussen deze beiden, die bepaald zijn, ontstaat leven. Leven is een kracht, die niet micro-cosmisch of macro-cosmisch kan worden gezien, in beiden kan bestaan en aan geen van beiden volledig gebonden is.

Zolang wij vrezen hetgeen rond ons is -zo stelt men dan in deze leer- zullen wij ons wenden tot datgene wat ons het meeste boeit. Het gevolg is, dat wij ons zullen wenden tot de macro-cosmos, maar tegelijkertijd ons zullen onderwerpen aan de wetmatigheid, die in de micro-cosmos tot uiting komt.

De mens, die verzet kent en angst kent, als hoofdprincipe in zijn leven, zal geleefd worden. De mens echter, die kan aanvaarden en dus steeds de bestaande toestand die uit de werking tussen macro-en micro-cosmos tot stand komt, rustig aanvaardt en hieraan zijn eigen wil oplegt, elk moment opnieuw, is degene die vrij is. Door aanvaarding ontstaat vrijheid.

Nu weet ik wel dat men in de Christelijke leer iets dergelijks heeft beweerd. Maar daar heeft men het anders gezegd. Men heeft gezegd: "Ja, wij moeten Gods wil aanvaarden en dan zal God ons verheffen." Let wel, dat is een misvatting. Per slot van rekening, we kunnen ons God moeilijk voorstellen als een lichtboor naar de eeuwige zaligheid, die ons vraagt of we ons alsjeblieft aan Hem willen onderwerpen en instappen. Maar de gedachtegang van die oude leer is logisch. Wij vrezen, nietwaar, wij begeren, wij zullen leven in de vrees en zoeken naar de begeerte, daardoor zijn we steeds gebonden. Op het ogenblik dat we vrezen en begeren van ons weten af te zetten en elk moment opnieuw onze positie a.h.w. bepalen, kunnen we de inhoud van elk moment voor onszelf ook bepalen. Het is dus de wijze waarop we leven, waarop we bestaan van moment tot moment, die beslist of we al of niet vrij zijn.

Ik kan daar natuurlijk alle gegevens en schema's en tekeningen bij halen. We kunnen spreken over de grot van wijsheid en de toren van Babel en wat er bij hoort, maar ik wil dit graag vandaag zo eenvoudig mogelijk houden, vooral omdat we de mogelijkheid hebben dat dadelijk nog een gastspreeker doorkomt. Als wij deze moderne wereld op het ogenblik bezien, dan blijkt ons dat er heel veel mensen zijn, die bang zijn, bang voor oorlog, bang voor het atoom-gevaar, bang voor de onredelijkheid van de massa en die gelijktijdig begeren welvaart, vrijheid van angst, een soort eeuwig leven, enz., enz. Zolang je in die toestand verkeert, ook in deze dagen, zul je niet in staat zijn om-nu ja, laten we maar eerlijk zijn-wat te bereiken. Je komt eenvoudig niet verder.

Hoe dan deze oude leer om te zetten in uw eigen dagen? In de eerste plaats: Houdt u niet bezig met de gevaren, die al een tijd bestaan. Houdt u ook niet bezig met de gevaren, die eventueel komen. Maak u niet bezorgd over hetgeen eventueel in het verleden had kunnen gebeuren, wat u had kunnen bereiken of hetgeen u morgen misschien bereiken kunt. Houdt u steeds bezig met vandaag. Datgene wat je vandaag doet met aanvaarding van de bestaande omstandigheden en condities, naar beste weten en kunnen, betekent de vrijheid om in deze condities en omstandigheden je eigen wezen volledig te uiten, je eigen wil a.h.w. op te leggen aan de omstandigheden. Het vreemde is, dat dit niet beperkt blijft tot je eigen ik alleen. Je kunt ditzelfde ook doen t.o.v. de wereld, dus ook wat andere mensen betreft, wat andere levende wezens betreft, een plant, een dier, enz., tot desnoods Hare Majesteit de Koningin toe. Dat klinkt een beetje vreemd, maar het is zo. Zodra je handelt vanuit het ogenblik en slechts voor het ogenblik, ben je meester. Zodra je vooruitgrijpt in de tijd, dan wel terugziet in de tijd, ben je slaaf.

Ja, ik hoop dat dat begrijpelijk is, want nu weten we allemaal wel: we hebben steeds weer-we komen er altijd weer op terug-Christus' geest, cosmische liefde, de openbaring van de goddelijke krachten, enz. Deze dingen bestaan natuurlijk wel, maar de vraag is alleen: hoe realiseer je die dingen? Kun je die realiseren door eenvoudig te leven? Of moet je die vanuit jezelf realiseren? Die oude, heel oude leer van vrijheid, die brengt je ook weer a.h.w. een richtlijn, die vandaag de dag nog geldig is.

"Op het ogenblik," schrijft men daar. "dat mijn ziel opwiekt, zo kan hij stijgen in zijn vlucht." Ze bedoelen daarmee, dat hij dus op dat ene ogenblik alles verwerkelijken kan, ook goddelijke liefde, goddelijke kracht, alles. Maar wie verder wil gaan, ze bedoelen dus vooruit wil gaan, bereikt nooit. De gedachtegang is hier zo, "Wanneer ik Gods liefde wil hebben en ik wil zeggen: ik wil Gods liefde over 10 minuten ervaren, dan lukt het niet, want ik kan geen tijdsbepaling stellen. Ik kan geen plaatsbepaling stellen, ik kan geen omstandigheden bepalen. Het enige wat ik wel kan doen, dat is n.l. op dit moment mijzelf zo ver en goed mogelijk verliezen in en op de plaats b.v. over de goddelijke liefde, over de goddelijke kracht en

alles wat erbij hoort. Zodra ik vooruit zie, mislukt mijn pogen, zodra ik op het ogenblik zelve onderga en ervaren wil, is het mij mogelijk om het hoogste te bereiken. Een gedachtegang, die zeer belangrijk zal zijn, ook om te begrijpen wat we dadelijk dan doorkrijgen. Ik heb op het ogenblik de bevestiging, we kunnen zo dadelijk met onze gastspreker beginnen en over hem wil ik dan ook nog iets zeggen.

Kijk eens, we hebben u heel veel verteld over de nieuwe wereldmeester en we hebben een hele tijd gezweven. We hebben u beloofd, wanneer het enigszins mogelijk is, krijgt u daar meer over te horen. Op het ogenblik zijn we in staat dus om u een contact te geven met iemand die tot deze groep, tot deze werking behoort en daarbij zullen deze oude motieven zeer zeker ook ter sprake komen, niet misschien in de vorm van: eens was het zo en nu kan het nog zo zijn, maar toch zult u datzelfde door voelen klinken. Het vreemde is n.l. dit: Gezien de situatie van de wereld, bestaan er volkomen gelijke omstandigheden vergeleken met ongeveer 4 à 5000 jaar geleden n.l. een totaal nieuwe ontwikkelingsmogelijkheid. Geestelijk gezien, staat men ongeveer aan hetzelfde punt als 21000 jaar geleden, dus ongeveer kort gezegd, 19000 v.Chr., een totale vernieuwing van geestelijke werkingen.

Daarin zullen vrijheid en onvrijheid ongetwijfeld een zeer grote rol gaan spelen. Micro- en macro-cosmos, of zo ge wilt, hemel en aarde, aarde en hemel, hebben tezamen een vaste wet. Deze wet werkt ook op de mens, die niet vrij is. De mens echter, die vrij is, kan door het erkennen van de wet deze ten bate van zichzelf en de mensheid toepassen. En het is op dit principe, dat de leer van de wereldmeester op het ogenblik ook wordt opgebouwd. Hij is schijnbaar zo'n beetje door zijn eerste werkzaamheden heen en begint nu met de scholing.

Aan deze scholing kunnen we u niet volledig laten deel hebben, het spijt ons erg, maar we kunnen u wel iets laten horen en proberen u enigszins voor te bereiden op alles wat er mee samenhangt en dan moegt u nu rustig alles wat ik gezegd heb verder vergeten als u dat ene maar onthoudt, die kwestie van vrijheid en onvrijheid n.l. wettige gebondenheid van micro- en macro-cosmos of de wereld van het grote en het kleine, maar de vrijheid van de middenwereld waarin de geest leeft, mits zij zich niet buiten het heden plaatst. Dat is het belangrijke, dat u nodig zult hebben om het volgende te kunnen begrijpen.

En nu maak ik, ik zou haast zeggen niet zonder enige trots-per slot van rekening, ik heb zo het idee dat ik u niet een eerste klas attractie, maar dan toch wel een eerste klas spreker kan aankondigen-plaats voor deze spreker, die op het ogenblik, hoe vreemd het u misschien ook moge klinken, zich regelmatig ook stoffelijk heeft gemanifesteerd, maar die we verzocht hebben, zich met het oog op de gebruikelijke vormen, hier gewoon via een medium te manifesteren en daarom gebruik te maken van onze weg.

Vrienden ik wens u een zegenrijke ochtend toe en ik hoop dat u veel zult leren omtrent de wereld van heden.

- 3 -

Goedenmorgen vrienden.

Wij zijn op deze wereld allen tezamen om waarheid te vinden en een cosmische waarheid kan, onze meester drukt dat steeds weer uit, alleen gevonden worden door de volkomen vrije, innerlijke aanvaarding van de schepper.

Om vrij te zijn, als mens of als geest, moet je echter vóór alles liefhebben, want een vrijheid zonder doel, een vrijheid zonder reden, voert tot geweld, tot vernietiging, en tot chaos. Er is echter een weg van liefde. Het: "Bemint uw naaste" is niet voldoende. Ook: "Bemin God," drukt niet uit wat belangrijk is voor mens en geest. Het is: "Neem het Al in volledige liefde in uzelve op, niet zoekende de details, niet trachtende de kleine dingen

te veranderen. Maar uw eigen wezen met alle goedheid van gedachten, zonder bepaling of beperking uitstortende, in al uw gekende wereld en al.

Om de juiste weg te vinden, zal de mens moeten begrijpen, vooral dus de mens die aan de stof gebonden is, hoezeer ook voor hem geestelijke machten en krachten bepalend kunnen zijn. Daarom moet de mens de wetten van harmonie niet alleen leren beseffen, maar ook hanteren.

Dat kun je doen wanneer je uit jezelf vertrouwen geeft, wanneer je vanuit jezelf als een voortdurende kracht van aanvaarding en goedheid de wereld je innerlijk tegemoet stuurt, zeggende: "Ziet, wereld, u aanvaard ik en in u leef ik. U draag ik in mijn wezen, want gij zijt voor mij als de regen, die neerdaalt, als het graan dat ontkiemt, als het wezen van de schepper, dat zich openbaart in de beperktheid van de tijd.

Het is moeilijk voor de mens dit te beseffen, want hij maakt onderscheid, onderscheid dat gevormd wordt door de zintuigen, dat gevormd wordt door zijn daadwil, zijn zoeken naar, het ontdekken van en het grijpen naar het verborgene, zijn dreiging waarmee hij de wereld a.h.w. zou willen forceren. Deze dingen echter zijn onmogelijk voor de mens. De mens is geen god, de mens is alleen maar een wezen, dat in zich een betrekkelijke vrijheid geniet, dat uit die vrijheid moet komen tot een zich ontplooiën, met behoud van eigen wezen en denken en vooral het zijnde.

Zo brengt onze meester dan in deze dagen zijn leer. Er is een wet, een wet die geschreven wordt uit het wezen der mensheid, maar weerkaatst wordt in het oneindige. Zij stelt: Daar waar gij aanvaardt, eenheid kent, bewustzijn kent, daar is het leven, het leven Gods. Maar waar gij verwerpt, waar gij vreest, daar waar gij afkeurt en van u stoot, daar wordt uw God tot demon, daar is het licht tot duister geworden. Aanvaarden van de wereld, aanvaarden van de krachten Gods, aanvaarden van de lichtende geest, die opgaat of neerwielkt over de aarde, dat is even belangrijk, als het verwerpen.

Wees in de aanvaarding altijd positief, want dat wat gij in uzelve kent, wordt tot Gods beeld, het wordt het ontvangen van een aalmoes misschien in uw eigen ogen, maar in feite de eenheid van cosmisch begrip en cosmisch bezit. Wij zijn allen, mens en geest, -de stem van onze meester bevestigt dit- één met de scheppende kracht zonder dat er ook maar één mogelijkheid is van uitzondering, één vermogen dat ons zou kunnen scheiden. Er blijft ons alleen de werkelijke eenheid met het hoogste als daadwerkelijk bezit.

Leef daarom zonder vragen naar gisteren of morgen, in de volheid van uw wezen zoals het zich nu ontplooit en in zo groot mogelijke aanvaarding van mensheid en wereld, zowel als geest. Denk niet aan het gebeuren van morgen, noch aan de gevolgen van gisteren, want oorzaken en oorzakelijkheden behoren tot de wet en deze behoort tot God en ligt in u, onveranderlijk en onaantastbaar. Denk aan het heden, want in het heden is uw wezen tevens wezen Gods, créërend, scheppend en vormend, de nieuwe volmaaktheid en wereld, die zal openbloeien, wanneer uit de nacht van onbegrip de geestelijke volheid zich openbaart.

Gij, gij allen, mens en geest, zijn delen Gods en vervult zijn wil. Indien ge dit bewust doet, zo hebt gij deel aan zijn grootheid, erkent gij de hoogheid van zijn wezen en het gezag dat de aarde regeert en gij zijt één met beiden.

"Hebt de wereld lief" zo klinkt de stem van de meester, "want wie de wereld haat, haat zichzelf. Wie zichzelf haat, hanteert een zwaard, dat zijn band met het licht voor het bewustzijn vernietigt en hem neerwerpt als een verslagen vijand, die gedood zijnde, alleen nog in het lijden zijn leven vindt. Weet, dat gij u niet scheiden kunt van goddelijke wil of goddelijke kracht, tenzij gij daarvoor nacht, dood en kwelling in ruil neemt. Volledig echter kunt gij u nimmer scheiden van wat u heeft voortgebracht. Daarom en daarom alleen is de wet: Hebt de wereld lief en al wat van de wereld is, bemin de geest en al wat des geestes is, bemin God in zijn openbaring en vanuit God al het geopenbaarde. Zo slechts is uw leven en uw bestaan."

En de meester zegt tot de mens op de wereld: "Gij verbergt u achter de sluiers van onbegrip. Gij verblindt uzelve en ziet door de sluiers voor een kort ogenblik een begrip van waarheid en dan sluit gij uzelve af en wilt niet meer zien. Maar wie de waarheid vreest, lijdt onder de waan meer dan hij die de waarheid aanvaardt. Erken de waarheid, draag de waarheid, weet hoe gij uit de waarheid het scheppend vermogen zult vinden."

Onze meester zegt: "Er is geen verschil tussen stof en geest. Het verschil van een kleed kan niet het verschil tussen mensen betekenen. Waar een kleed het maatstaf van verschillen wordt, is er slechts dwaasheid, waan. Mens en geest zijn gelijk en één. Zo roep niet als mens tot de geest en als geest wil niet mensen beheersen of smoeck niet tot mensen, maar zo ge waarheid aanvaardt, gij zijt gelijk in wezen en in kracht. Ge zijt gelijk in vermogen en begrip en u verschilt slechts in uw wereld. Spreekt tot en met elkander, opdat gij elkanders wereld kent, elkanders wezen kunt aanvaarden."

Onze meester zegt: "Vrees niet wanneer ge soms moet terugkeren tot stof of uit stof weer tot geest moet gaan. Stof en geest zijn niet meer dan twee vormen van hetzelfde. Weet daarom, dat uw werkelijk wezen nimmer gedeerd kan worden door het gebeuren in de stof, Uw werkelijk wezen onaanastbaar is voor dat wat alleen in de sferen van de geest gebeurt. Slechts waar de volmaakte harmonie van stof en geestelijke wereld zich op uw wezen werpt volgens goddelijke wil, zijt ge onderworpen."

Deze dingen, die ik u medeel, worden haast op dit ogenblik nog gepredikt. De stem van de meester spreekt door de dag en de nacht, waar men luisteren wil. Zo ge hem niet aanschouwt, kunt ge zijn geest erkennen. Voor elke mens die het leven aanvaardt wil, voor elke mens die innerlijk en uiterlijk slechts zoekt naar de eenheid met het zijnde, is zijn stem te vernemen, ja, wat meer is, bestaat de eenheid met zijn wezen.

Nu is de tijd nog niet vervuld, maar in enkele jaren zal de tijd vervuld zijn. Dan wordt de stem van de meester tot een stempol dan ingebrandt is in aarde en mensheid. Ten koninklijk zegel, waarvan ook gij weten kunt en dat daarom ook u tot bescherming kan dienen. Bemin stof en geest gelijk. Aanvaard God in alle dingen, maar wees zijn wil, de verwerkelijker en vertolker van zijn wet en wezen op elk moment van het heden; zo ge dit pad gaat, wordt het andere dat ge zoekt en niet bereikt, het andere dat ge meent dat u onthouden blijft, u gegeven.

En nu vrienden, ik dank u dat ge hebt geluisterd. Dat de geest des lichts met u zij en u tone hoe licht en duister samen eeuwigheid vormen.

- 3 -

Zo vrienden, dat is dan het beloofde contact geweest en misschien heeft u wel iets van de gedachten die ik in het begin heb gebracht, teruggevonden erin. Misschien zijn u een paar andere dingen opgevallen: de haast onbewuste poging om mimisch uit te beelden wat het woord moet brengen, dat ligt ongetwijfeld aan de afkomst van onze spreker, die een tijdlang ergens in het Oosten nogal bekend is geweest, als danser zoudt u waarschijnlijk zeggen, uitbeelder in ieder geval van bepaalde cosmische waarheden.

De gedachtegang van deze meester en al wat erbij hoort, die moet u nemen of laten, dat is uw eigen zaak. U zult echter met mij overtuigd zijn van het feit, dat in deze dagen een vernieuwing noodzakelijk is en u zult ongetwijfeld met mij aanvoelen in de onrust die er in de wereld is en het voortdurende zoeken overal, de innerlijke onvrede die je hebt, dat het nodig is om iets te bepalen. We moeten ons ergens bij gaan bepalen. Het is onmogelijk om zomaar de dingen verder te accepteren, het gaat niet meer. En als ik zo eens voor de doorsnee mens de gedachte mag uitdrukken, dan is het in negen van de tien gevallen: Eigenlijk zijn we geestelijk een beetje vastgelopen. Hoe moeten we nu verder?

Kijk, daar is het juist dat deze stem, die u voor een ogenblik hoorde, is het dit wezen dus dat samenwerkt met de wereld-leraar op het ogenblik, dat

u een antwoord kan geven. Wanneer u verder wilt komen, dan gaat u in de toekomst kijken en wanneer je zo verder wilt komen, dan loop je vast. Wanneer je alles wilt bouwen in fijn gevormde systemen, dan ben je machteloos, want je zit vast aan Gods wereld en Gods wezen, zit vast aan de cosmische bepaalde waarden en je kunt niet voor-jezelf daar een systeemje in gaan opbouwen dat in al zijn onvolledigheid dan toch een volledige openbaring geeft of wat anders. Het systeem dat u gebruikt, is een hulpmiddel om te komen tot eenheid met de cosmos en anders heeft het geen zin.

Nou, daar heeft u dan eigenlijk de kern van de zaak. U kunt dus niet betrouwen op een systeem of op een magisch ritueel of wat dan ook, om u te brengen tot absolute eenheid. Dit kunt u slechts zelve en wel in uw aanvaarding van het ogenblik, de kracht van het ogenblik, het ondergaan van het ogenblik. U kunt uw problemen niet oplossen door er maanden en jaren over te blijven piekoren. U kunt slechts een werkelijke oplossing brengen, stoffelijk zowel als geestelijk, door uw probleem te accepteren, het bestaat, en elk ogenblik dat ons de mogelijkheid geeft er iets aan te veranderen, maar ook alleen dan, zullen wij met heel onze kracht op dat ogenblik ingrijpen en zeggen: "Nu wil ik dat, nu gaat het zo." Is het ogenblik voorbij, dan kunnen we misschien weer niets meer doen en dan wachten we a.h.w.

Ten mens zou in deze dagen eigenlijk met 90 procent van zijn wezen rustig moeten zijn, gelaten, aanvaardend, ondergaand. Maar die 10 procent, die overblijft, die zou dan ook de kracht van de hele rest in zich moeten nemen en die zou als een kat voor een muizegat moeten zitten wachten. Heb ik nu niet de mogelijkheid om hetgeen noodzakelijk is, te bereiken en als er dan een ogenblik is, als ik voel: Nu is de atmosfeer gunstig, nu is er de kracht, nu heb ik dat contact met het grotere, dan moet je ook net als een kat toeslaan en dan moet je zeggen: "Zo, hebben. Nu is dit mijn probleem" en dan zie je dat het opleest, het hergroepeert, het wordt wat anders. Je bent weer een kleine stap verder.

Het typische van deze dagen is op geestelijk terrein dus niet alleen dat u zo in de war bent en dat u zo heel vaak het idee hebt: ik zit nu helemaal vast, ik kom niet verder meer", maar vooral, -en dat vind ik toch wel belangrijk-dat u de mogelijkheid hebt om alleen met schokjes en sprongen vooruit te gaan. Van een gestage, langzame groei op het gebied van bewustwording en zo, is weinig of geen sprake. Daar hoeven we ook niet mee te rekenen, maar we kunnen er mee rekenen dat wanneer we steeds klaar zijn om het ogenblik dat een nieuwe bewustwording brengt, ook volledig te ondergaan, dat we dan a.h.w. met sprongen wijzer worden, en dat we, wanneer we geleidelijk in kracht willen groeien, uiteindelijk zullen zien dat onze krachten tekort schieten. Maar als we aanvaarden, wanneer er zich eens een ogenblik een kracht manifesteert, dan zien we ineens dat we met sprongen a.h.w. sterker worden.

Ik zou haast willen zeggen deze jaren huppelen, ze gaan niet, ze huppelen, ze springen, ze dansen en net op het ogenblik dat de krachten van zo'n jaar je beroeren, dan moet je het ook beetpakken, anders is het weer weg. Vroeger de Romeinen, die hadden het geluk voorgesteld als iets met een lok, maar alleen aan de voorkant, van achteren was dat ding kaal. Dat is misschien een beetje een nozemfrisuur, maar dat had een bepaalde bedoeling. Het was n.l. zo: Wanneer n.l. het geluk kwam, dan kon je het pakken, maar je moest het pakken als je het zag aankomen. Je kon er nooit achteraan gaan, want dan kon je het niet meer vastgrijpen. Zo is het met de momenten van deze tijd. U weet misschien niet wat er morgen komt, wat er zo dadelijk aan mogelijkheid ontstaat, aan nieuw bewustzijn of wat anders. U weet het niet.

Maar één ding weet u wel. U moet met uw hele wezen ontspannen en rustig zijn a.h.w. en toch met een zeker doel van u, vooral geestelijk, van uw wezen dus, zó klaar zitten dat wanneer u maar ziet: hier komt een mogelijkheid om verder te gaan hebben! Dat is de hele kwestie en dat probeert onze

wereldmeester ons ook te vertellen en dat heeft zijn leerling, zijn volgeling, ik zou eigenlijk meer moeten zeggen een beetje zijn compagnon, ons ook verteld.

Vergis u niet in de dingen, of je het nu in de oude wijsheid zoekt of in de nieuwe, het komt op hetzelfde neer. Je zit vast aan de tendens van deze tijd en deze tijden zijn grootse tijden voor ieder, die geestelijk bereid is om steeds elk middel dat hem plotseling getoond wordt, te pakken om ermee verder te gaan. Deze tijden zijn ook stoffelijk groots voor de mensen, die gerust en a.h.w. ontspannen kunnen wachten tot er een gelegenheid komt, tot er een mogelijkheid komt, en deze dan ook met hun volle wezen weten te pakken. Zo kun je stoffelijk vooruitgaan en zo kun je geestelijk vooruitgaan. Zo kun je je gezondheid verbeteren, zo kun je je weten verbeteren, je versie, je kunt alles verbeteren. Er is geen enkele grens of uitzondering hierbij. Het totale terrein van het menselijk leven wordt door deze invloeden bestreken en dan rest mij dus als commentator, inleider, enz., van deze morgen nu niet zo erg veel meer, van tijd en onderwerp.

Ik kan alleen dit vertellen: Alles wat er zo gezegd is vandaag, is gebaseerd op een feitelijke waarheid en nu kunt u voor uzelve natuurlijk denken: "Ja, ik heb er weinig aan," maar het is iets wat slaat op uw eigen toestand, volledig. U hebt allemaal hier of daar dat punt waar u niet verder meer kunt, waar ergens iets vastgelopen is, waar u eigenlijk niet weet hoe u het moet plooiën. U hebt allemaal, telkenmale weer, dat ogenblik dat er juist voor u dat licht is, die kracht, die mogelijkheid en heus niet één keer in een jaar. Vaak meerdere malen, maar je moet ze pakken, dan kun je vooruit komen, dan kun je geestelijk en stoffelijk vrij worden, dan kun je a.h.w. reeds nú Aquarius-mensen zijn, laten we het zo maar zeggen. Gelukkige harmonische mensen, mensen wier geestelijk inzicht en wier geestelijke krachten volledige aanvulling is van alles wat ze eventueel stoffelijk behoeven.

Ik zou zeggen, vrienden, denk daar over na, want het is net als met de uitverkoop: éénmalige aanbieding! We zullen hier niet zoveel meer op terugkomen. Het zijn dingen, die kunnen een enkele keer gezegd worden. Degeen die het begrijpt, degeen die het begrijpen kan, zelfs na studie, zou ik de raad willen geven: Pak dit principe vast. Neem dit als de sleutel voor de toekomst, neem dit als gedragspatroon voor je leven. U zult zien hoeveel gelukkiger, beter, wijzer u wordt en hoeveel sterker het innerlijk licht in en door u stralen kan.

En nu allemaal een prettige zondag. Ik geef nog even het woord over aan een spreker, die voor u sluiten gaat en dan is onze morgen weer teneinde. Tot ziens allemaal.

-s-

Goedemorgen, vrienden.

Nu zou ik eigenlijk moeten zeggen: "Heeft u een onderwerp?" maar ik ben ondeugend, ik doe het lekker niet. U heeft het al zo vaak mogen kiezen en nu ik dan eindelijk weer eens zo even aan het woord kom, mag ik het misschien op mijn manier eens doen.

Ik ben vanmorgen erbij geweest, zoals dat heet, en dat brengt bij mij zo ideeën op van wat leven en schepping eigenlijk zijn. Ieder heeft daar zo zijn geloof voor, ik heb het mijne gehad en een ander verworven, dat het oude nog insluit, maar nieuw is. En als ik dat leven zie, dan denk ik aan deze tijd van de wereld:

De Zon schijnend door het dode woud, dat wacht op een ontwaken.

Nevel, wordend tot een ijsellaag, een sprookje dat vaag verwaast wanneer de dag weer komt.

Het is het verschijnsel van de wereld, vrienden, maar daarachter is iets anders.

Goddelijk leven, goddelijk licht, onbegrepen liefdegaven,

Die, uit een niet beseft bron, het wezen laven en dragen geest en ziel tot schoner werkelijkheid.

Een leven dat in het komen en gaan van dood en waan, ontstaan van alle zijn,
uit pijn maakt tot de grootste vreugd,
Gods liefde, die het ik beschermt en voortdraagt tot een slapend kind,
behoed tegen de avondkou.
Een goddelijke liefdekracht die trouw,
ook in het mensenlijden steeds met hen gaat.
Die altijd weer de mens verdraagt
en altijd weer hem gadeslaat
om hem op juiste wegen te geleiden,
te beschermen tegen wilde storm van onbegrip en enige haat.

Je weet niet wat het leven is, vrienden, ik heb het ook niet geweten, maar wanneer je langzaam maar zeker leert hoe stof en geest eigenlijk samengaan en hoe onze schepper en Hij die de weg tot onze schepper ons heeft getoond ook, Jezus Christus, altijd eigenlijk in stof en geest met ons zijn, dan staat je hart haast stil van vreugde, want niets is zo belangrijk als licht in je hart, God kennen, Gods waarheid en daarom heb ik in dit slotwoord alleen maar willen zeggen: Lieve vrienden, wij zijn natuurlijk met jullie, altijd. We helpen jullie waar we kunnen, altijd, maar wij zijn eigenlijk niets. Het enige werkelijke is, dat is die scheppende kracht, dat is God die in je leeft, God die, -onthoud dat goed- je altijd liefheeft en die alle dingen, je vrees en je ellende en je onvermogen zelfs, steeds weer voor je maakt tot een nieuwe trede op de trap die tot Zijn rijk, tot Zijn huis voert. God die de mens zo zeer liefheeft, dat Hij zelfs de zonden der mensen heeft gemaakt tot een weg die ook tot Hem voert, zij het door bitterheid en tranen.

En dan zal ik jullie niet langer meer bezig houden, want zondag is tegenwoordig alles behalve een directe dag van rust. Het is meer bezoekdag, maar mag ik dan nog één ding zeggen? Ga zoals je wilt, en leef zoals je wilt, aanvaard alles wat het leven je geeft, vergeet niet dat het voor God altijd bezoeker en bezoekdag is, dat je niet eens naar Hem toe hoeft. Wanneer je jezelf een ogenblik meer op Hem richt, dan is Hij bij je. En zeg nu niet dat dat erg Katholiek is, het is waar en dat is veel belangrijker.

En nu allemaal samen een echt gezegonde zondag, prettige dagen en wat mij betreft, persoonlijk, dat kleine kruisje niet achterna, maar als mijn persoonlijk zegenbede voor jullie allemaal. Goedendag.

-:-